Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

13. juli 2017*

»Appel – forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) – artikel 58, stk. 2 – godkendelse – særligt problematiske stoffer – undtagelse – forordning om ændring af bilag XIV til forordning (EF) nr. 1907/2006 – medtagelse af chromtrioxid på fortegnelsen over stoffer, der kræver godkendelse«

I sag C-651/15 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 4. december 2015,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) m.fl. ved avocat C. Mereu og solicitor J. Beck,

appellanter,

de øvrige parter i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved K. Mifsud-Bonnici og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

støttet af:

Den Franske Republik ved D. Colas og J. Traband, som befuldmægtigede,

intervenient i appelsagen,

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) ved W. Broere og M. Heikkilä, som befuldmægtigede,

Assogalvanica m.fl. ved avocat C. Mereu og solicitor J. Beck,

intervenienter i første instans,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, E. Regan, og dommerne C.G. Fernlund (refererende dommer) og S. Rodin,

generaladvokat: Sharpston

* Processprog: engelsk.

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Ved deres appelskrift har Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) og de 185 andre appellanter, hvis navne er anført i bilag I til nærværende dom (herefter samlet »VECCO m.fl.«), nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 25. september 2015, VECCO m.fl. mod Kommissionen (T-360/13, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2015:695), hvorved Retten frifandt Kommissionen for appellanternes påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 348/2013 af 17. april 2013, om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2013, L 108, s. 1).

Retsforskrifter

2 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1, berigtiget i EUT 2007, L 136, s. 3), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 16. december 2008 (EUT 2008, L 353, s. 1) (herefter »REACH-forordningen«), der har overskriften »Formål og anvendelsesområde«, bestemmer følgende i stk. 1:

»Formålet med denne forordning er at sikre såvel et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, herunder fremme af alternative metoder til vurdering af stoffers farlighed, som fri bevægelighed for stoffer i det indre marked og samtidig styrke konkurrenceevne og innovation.«

3 Artikel 55 i REACH-forordningen bestemmer:

»Formålet med dette afsnit er at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten, samtidig med at det sikres, at risici i forbindelse med særligt problematiske stoffer er tilstrækkeligt kontrolleret, og at disse stoffer efterhånden erstattes af egnede alternative stoffer eller teknologier, hvis disse er økonomisk og teknisk levedygtige. Alle producenter, importører og downstream-brugere, der ansøger om godkendelse, skal med henblik herpå analysere tilgængeligheden af alternativer samt overveje de hermed forbundne risici og de tekniske og økonomiske muligheder for substitution.«

4 REACH-forordningens artikel 57 opregner kriterierne for optagelsen af stoffer i bilag XIV til forordningen.

5 REACH-forordningens artikel 58 bestemmer:

»1. Når der træffes en afgørelse om optagelse i bilag XIV af stoffer som nævnt i artikel 57, træffes denne afgørelse i overensstemmelse med den procedure, der er nævnt i artikel 133, stk. 4. I afgørelser herom specificeres for hvert stof:

a) stoffets identitet som angivet i punkt 2 i bilag VI

b) stoffets iboende egenskab/egenskaber som omhandlet i artikel 57

[…]

d) frister for fornyet vurdering af bestemte anvendelser, hvis dette er relevant

e) eventuelle anvendelser eller kategorier af anvendelser undtaget fra godkendelseskravet og eventuelle betingelser for sådanne undtagelser.

2. Anvendelser eller kategorier af anvendelser kan undtages fra godkendelseskravet, forudsat at risikoen kontrolleres tilfredsstillende på grundlag af eksisterende specifik fællesskabslovgivning, der pålægger mindstekrav vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende stof. Ved fastsættelsen af sådanne undtagelser skal der navnlig tages hensyn til den grad af risiko for menneskers sundhed og miljøet, der er knyttet til stoffets natur, såsom når risikoen ændres af den fysiske form.

[…]«

6 REACH-forordningens artikel 60-64 vedrører proceduren for meddelelse af godkendelser.

Tvistens baggrund

7 Det følger af den appellerede doms præmis 1-9, at chromtrioxid i henhold til forordning nr. 348/2013 blev optaget i bilag XIV til REACH-forordningen, uden at der blev indrømmet nogen undtagelse i henhold til den nævnte forordnings artikel 58, stk. 2, for bestemte anvendelser eller kategorier af anvendelser for dette stof.

Sagen for Retten og den appellerede dom

8 Den 8. juli 2013 anlagde VECCO m.fl. sag med påstand om annullation af forordning nr. 348/2013. Ved den appellerede dom frifandt Retten Kommissionen, og VECCO m.fl. blev pålagt at betale sagsomkostningerne.

Parternes påstande for Domstolen

9 VECCO m.fl. har nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver den appellerede dom og træffer afgørelse om sagens realitet, eller at sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet.

10 Europa-Kommissionen har nedlagt påstand om, at appellen forkastes, og om, at VECCO m.fl. tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

11 Den Franske Republik, der har fået tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionen, og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), der intervenerede i første instans til støtte for Kommissionens påstande, har nedlagt påstand om, at appellen forkastes.

Om appellen

12 VECCO m.fl. har gjort tre appelanbringender gældende. Det første og andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 58, stk. 2, i REACH-forordningen. Det tredje anbringende vedrører en urigtig bedømmelse. Det andet og tredje appelanbringende er påberåbt subsidiært, såfremt det første anbringende tiltrædes.

Det første anbringende om overtrædelse af artikel 58, stk. 2, i REACH-forordningen

Parternes argumenter

13 Det første appelanbringende er rettet mod den appellerede doms præmis 28-53, hvorved Retten fastslog, at hverken Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1) (EFT 1998, L 131, s. 11) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF) (EFT 2004, L 158, s. 50) udgør en »specifik fællesskabslovgivning«, der pålægger »mindstekrav« som omhandlet i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2. VECCO m.fl. har foreholdt Retten, at denne foretog en fejlagtig fortolkning af denne bestemmelse.

14 Retten begik i den appellerede doms præmis 40-44 og 50-53 angiveligt en retlig fejl, idet den begrænsede rækkevidden af REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, til alene at udgøre instrumenter i afledt ret, der vedrører bestemte stoffer, som er udtrykkeligt angivet.

15 Ifølge VECCO m.fl. finder undtagelsen i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, ikke anvendelse på stofferne, men på disses brug eller anvendelser. Det er således ikke påkrævet, at de pågældende stoffer specifikt er nævnt i den omhandlede lovgivning. VECCO m.fl. har i denne forbindelse understreget, at ECHA i et dokument med overskriften »Forberedelse af udkast til anbefaling af de stoffer, der skal optages i bilag XIV – generel tilgang« anerkendte, at de anvendelser, der hører ind under undtagelsen, bl.a. omfatter klassificeringer af et stofs farlighed (kræftfremkaldende, mutagent eller reproduktionstoksisk). I modsætning til hvad Retten fastslog i den appellerede doms præmis 41, ville denne fortolkning ikke kunne bringe REACH-forordnings formål og funktionsmåde i alvorlig fare.

16 VECCO m.fl. har gjort gældende, at formålet med REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, kræver, at det indledningsvis undersøges, hvorvidt EU-lovgivningen er tilstrækkelig til at sikre en tilfredsstillende kontrol af risici. De tre kriterier, der er fastlagt i denne bestemmelse vedrørende eksistensen af en »specifik fællesskabslovgivning«, der pålægger »mindstekrav«, som medfører, at »risikoen kontrolleres tilfredsstillende«, bør således bedømmes samlet i lyset af dette formål snarere end isoleret, således som Retten gjorde det.

17 Ifølge VECCO m.fl. burde en korrekt fortolkning af REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, have foranlediget Retten til for det første at undersøge, hvorvidt direktiv 98/24 og 2004/37 er »specifikke« med hensyn til den pågældende anvendelse af chromtrioxid inden for overfladebehandlings- og elektropletteringsindustrien, for det andet – såfremt dette er tilfældet – at fastslå, hvorvidt denne eksisterende lovgivning pålægger »mindstekrav«, og for det tredje at efterprøve, om disse mindstekrav er tilstrækkelige til at kontrollere de risici, der opstår.

18 Hvad angår det første kriterium, der er fastsat i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, om eksistensen af en »specifik« EU-lovgivning, er VECCO m.fl. af den opfattelse, at dette kriterium er opfyldt, eftersom den anvendelse eller de kategorier af anvendelser, for hvilke der er blevet anmodet om en undtagelse, dvs. belægnings- og elektropletteringsprocesser, der anvender chromtrioxid, er omfattet af de i direktiv 98/24 omhandlede anvendelser og – på grund af klassificeringen af stoffet som kræftfremkaldende – af direktiv 2004/37.

19 Hvad angår det andet kriterium, der er omtalt i den nævnte bestemmelse, mener VECCO m.fl., at Retten rent faktisk i den appellerede doms præmis 37 og 43 opregnede de »mindstekrav«, der er fastsat i direktiv 98/24 og 2004/37. Imidlertid undlod den konkret at vurdere, om disse krav kan føre til en tilfredsstillende kontrol af risiciene for arbejdstagere inden for overfladebelægnings- og elektropletteringsindustrien.

20 Det var med urette, at Retten i den appellerede doms præmis 40 fandt, at direktiv 98/24 begrænser sig til at fastlægge en generel ramme, der definerer de pligter, der påhviler arbejdsgivere, som udsætter deres ansatte for kemiske risici. Retten fandt desuden i den appellerede doms præmis 44, at direktiv 98/24, idet det ikke fastsætter en maksimal grænseværdi med hensyn til erhvervsmæssig eksponering til det pågældende stof, ikke kan anses for at indeholde »mindstekrav« som omhandlet i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2.

21 VECCO m.fl. mener, at fastsættelsen af maksimale grænseværdier med hensyn til erhvervsmæssig eksponering hverken er den eneste eller den bedste metode til håndtering af kemiske risici. Den omstændighed, at der ikke foreligger sådanne maksimale grænseværdier med hensyn til chromtrioxid, er ikke tilstrækkeligt til, at det konkluderes, at direktiverne ikke pålægger »mindstekrav« som omhandlet i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2.

22 Hvad angår kriteriet om tilfredsstillende kontrol af risici har VECCO m.fl. kritiseret den appellerede doms præmis 64, hvorved Retten vurderede, at det var umuligt at efterprøve, om dette kriterium var opfyldt, fordi der ikke eksisterer specifik fællesskabslovgivning, der pålægger mindstekrav. Denne »overfladiske« fortolkning tilsidesætter i retlig henseende de overordnede mål, der forfølges med REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, og i virkeligheden alle de beviselementer, der er fremlagt under sagen med henblik på at godtgøre, at de risici, som arbejdstagerne inden for overfladebelægnings- og elektropletteringsindustrien udsættes for, og som er forbundet med anvendelsen af chromtrioxid, kontrolleres tilfredsstillende af EU-lovgivningen.

23 Kommissionen har afvist den af VECCO m.fl. foreslåede fortolkning, hvorefter REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, finder anvendelse på anvendelser og ikke på stoffer. Institutionen har tilsluttet sig Rettens ræsonnement, hvorved den fandt, at det var ufornødent at undersøge de af direktiv 98/24 og 2004/37 omfattede anvendelser, fordi disse direktiver ikke er specifikke for chromtrioxid.

24 ECHA har tilsluttet sig Kommissionens argumentation. Lovgiver har ikke fastsat en automatisk undtagelse fra godkendelsesmekanismen i forhold til alle de af direktiv 98/24 og 2004/37 omfattede anvendelser.

25 Det samme gælder med hensyn til Den Franske Republik, der mener, at direktiv 98/24 og 2004/37 ikke udgør specifik fællesskabslovgivning, der pålægger mindstekrav vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende stof som omhandlet i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2.

Domstolens bemærkninger

26 For at svare på det første appelanbringende, skal der mindes om den sammenhæng, hvori undtagelsesordningen i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, finder anvendelse.

27 I denne forbindelse følger det af REACH-forordningens artikel 1, stk. 1, at denne har til formål at sikre såvel et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, herunder fremme af alternative metoder til vurdering af stoffers farlighed, som fri bevægelighed for stoffer i det indre marked og samtidig styrke konkurrenceevne og innovation. Med henblik herpå indfører den nævnte forordning et integreret system til kontrol af kemikalier, herunder registrering, vurdering og godkendelse heraf samt eventuelle begrænsninger vedrørende deres anvendelse (jf. bl.a. dom af 15.3.2017, Polynt mod ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, præmis 20).

28 Som det bl.a. understreges i 69. og 70. betragtning til REACH-forordningen, behandler denne de stoffer, der anses for »særligt problematiske« med en særlig forsigtighed. Disse stoffer er således underlagt den godkendelsesordning, der er fastsat i denne forordnings afsnit VII. Det følger af den nævnte forordnings artikel 55, at denne godkendelsesordning har til formål »at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten, samtidig med at det sikres, at risici i forbindelse med særligt problematiske stoffer er tilstrækkeligt kontrolleret, og at disse stoffer efterhånden erstattes af egnede alternative stoffer eller teknologier, hvis disse er økonomisk og teknisk levedygtige« (jf. bl.a. dom af 15.3.2017, Polynt mod ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, præmis 21).

29 Det første trin i denne godkendelsesordning er proceduren for identifikation af særligt problematiske stoffer på grundlag af kriterierne i REACH-forordningens artikel 57. Det andet trin består i at optage stofferne i fortegnelsen over stoffer, der kræver godkendelse, der udgør bilag XIV til forordningen, og det tredje og sidste trin vedrører den procedure, der i givet fald fører til udstedelse af godkendelse vedrørende et særligt problematisk stof (jf. bl.a. dom af 15.3.2017, Polynt mod ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, præmis 22).

30 For at sikre sammenhæng mellem den godkendelsesordning, der er fastsat i afsnit VII i REACH-forordningen og de øvrige lovbestemmelser og administrative bestemmelser i EU-retten, der har til formål at beskytte menneskers sundhed eller miljøet mod de risici, der udspringer af anvendelsen af kemiske stoffer, gør forordningens artikel 58, stk. 2, det muligt at undtage bestemte anvendelser eller kategorier af anvendelser fra godkendelseskravet, »forudsat at risikoen kontrolleres tilfredsstillende på grundlag af eksisterende specifik fællesskabslovgivning, der pålægger mindstekrav vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende stof«.

31 Det fremgår klart af bestemmelsen, at bestemte anvendelser eller kategorier af anvendelser af et særligt problematisk stof kan undtages fra godkendelseskravet, forudsat at to betingelser er opfyldt. Disse betingelser vedrører dels tilstedeværelsen af en »eksisterende specifik fællesskabslovgivning, der pålægger mindstekrav vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende stof«, dels, at »risikoen kontrolleres tilfredsstillende« i lyset af denne lovgivning. Det følger af bestemmelsens klare ordlyd, at disse betingelser er kumulative, således at der, som Retten i det væsentlige fastslog i den appellerede doms præmis 32 og 64, må meddeles afslag på undtagelse, når blot én af disse betingelser ikke er opfyldt.

32 I øvrigt skal denne bestemmelse fortolkes indskrænkende, fordi den er en undtagelsesbestemmelse.

33 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt direktiv 98/24 og 2004/37 opfylder den første af disse betingelser, skal det fastslås, om direktiverne kan betragtes som specifik fællesskabslovgivning, der pålægger mindstekrav vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet i forbindelse med anvendelsen af det pågældende stof.

34 I henhold til fast retspraksis skal betydningen og rækkevidden af udtrykket »specifik lovgivning«, som ikke er defineret i REACH-forordningen, fastlægges efter dets normale betydning i sædvanlig sprogbrug, idet der tages hensyn til den generelle sammenhæng, hvori det anvendes, og de mål, der forfølges med den lovgivning, som det udgør en del af (jf. analogt dom af 24.6.2015, Hotel Sava Rogaška, C-207/14, EU:C:2015:414, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis).

35 Den normale betydning af adjektivet »specifik« henviser i almindelig sprogbrug til det, som er særligt ved et tilfælde, og det, der særskilt kendetegner det og adskiller det fra andre tilfælde, og kan således stå i modsætning til det, som er generelt. I overensstemmelse med denne normale betydning, skal udtrykket »specifik lovgivning« som anvendt i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, fortolkes således, at det som minimum henviser til ethvert direktiv eller enhver regulering, der fastsætter bestemmelser, der er særlige i forhold til det omhandlede stof. Udtrykket skal forstås som modsætning til en lovgivning, der enten regulerer en gruppe af stoffer eller en kategori af anvendelser, der er defineret på generel og abstrakt måde.

36 VECCO m.fl. er imidlertid af den opfattelse, at den i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, fastsatte undtagelse er tiltænkt anvendelser eller kategorier af anvendelser og ikke stoffer. Med henblik på at fastslå, om denne undtagelse finder anvendelse, bør det følgelig ikke kontrolleres, hvorvidt det pågældende stof udtrykkeligt er nævnt i den omhandlede lovgivning, men snarere efterprøves, om denne lovgivning i praksis gør det muligt tilfredsstillende at kontrollede risiciene i forbindelse med de anvendelser eller kategorier af anvendelser, der overvejes for dette stof. Retten begik således en retlig fejl, idet den fastslog, at direktiv 98/24 og 2004/37 ikke udgør en specifik lovgivning, der pålægger mindstekrav, med den begrundelse, at direktiverne ikke udtrykkeligt nævner chromtrioxid.

37 Selv om det i denne henseende er rigtigt, at første punktum i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, ikke henviser til begrebet stof, men alene til begrebet anvendelser eller kategorier af anvendelser, står det imidlertid fast, at undtagelsesmekanismen indebærer en uløselig forbindelse mellem et stof og dets anvendelser eller kategorier af anvendelser.

38 REACH-forordningen tilsigter nemlig, således som det følger af dens overskrift og dens generelle opbygning, at regulere kemikalier. Godkendelsesordningen i forordningens afsnit VII vedrører nærmere bestemt de stoffer, der på grund af deres iboende egenskaber anses for særligt problematiske, og som af denne grund med tiden skal erstattes.

39 Således som det følger af den nævnte forordnings artikel 55, kan disse stoffer alene markedsføres på grundlag af en godkendelse, der med henblik på at sikre, at de risici, som deres anvendelse indebærer, er tilstrækkeligt kontrolleret. Af denne grund går en risikovurdering på de betingelser, der er fastsat i forordningens artikel 64, forud for meddelelsen af en godkendelse i henhold til samme forordnings artikel 60.

40 I øvrigt skal afgørelsen om optagelse af et stof i bilag XIV til REACH-forordningen i henhold til forordningens artikel 58, stk. 1, litra e), bl.a. nærmere angive eventuelle anvendelser eller kategorier af anvendelser undtaget fra godkendelseskravet og eventuelle betingelser for sådanne undtagelser.

41 Således som Retten i det væsentlige med rette har bemærket i den appellerede doms præmis 41 og 44, ville den af VECCO m.fl. anførte fortolkning af REACH-forordningens artikel 58, stk. 2, desuden svare til bl.a. at anerkende, at alle kræftfremkaldende stoffer i kategori I eller II nødvendigvis bør være undtaget fra godkendelseskravet for disse anvendelser på arbejdspladsen, med den begrundelse, at direktiv 2004/37 regulerer denne form for anvendelser for alle kræftfremkaldende stoffer. En sådan fortolkning er uforenelig med såvel ordlyden som formålet med den i REACH-forordningens afsnit VII fastsatte godkendelsesordning for så vidt angår særligt problematiske stoffer, såsom kræftfremkaldende stoffer i kategori I eller II.

42 Følgelig begik Retten i den pågældende situation, idet den med rette konstaterede, at direktiv 98/24 og 2004/37 ikke indeholdt nogen særlig bestemmelse for chromtrioxid, der pålægger mindstekrav vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet i forbindelse med anvendelsen af dette stof, ikke en retlig fejl, da den af de grunde, som er anført i den appellerede doms præmis 37-45, fastslog, at direktiverne ikke udgør en »specifik lovgivning« som omhandlet i REACH-forordningens artikel 58, stk. 2. Retten kunne således med rette i den appellerede doms præmis 63 konkludere, at

den første af de to betingelser i denne bestemmelse ikke var opfyldt, og således i den appellerede doms præmis 66 begrunde forkastelsen af anbringendet om tilsidesættelse af REACH-forordningens artikel 58, stk. 2.

43 Heraf følger, at det første appelanbringende alene af denne grund bør forkastes som ugrundet.

44 Det andet og det tredje appelanbringende er blevet påberåbt subsidiært, såfremt det første anbringende tiltrædes. Idet det første anbringende er blevet forkastet, må det andet og det tredje appelanbringende forkastes som uvirksomt.

Sagsomkostninger

45 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, når en appel ikke tages til følge. Ifølge procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i henhold til artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

46 Procesreglementets artikel 140, stk. 1, der i medfør af reglementets artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, fastsætter, at medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, bærer deres egne omkostninger.

47 I henhold til samme procesreglements artikel 184, stk. 4, kan Domstolen bestemme, at en intervenient i første instans, der har deltaget i den skriftlige eller den mundtlige del af retsforhandlingerne for Domstolen, skal bære sine egne omkostninger.

48 Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at VECCO m.fl. tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og da VECCO m.fl. har tabt sagen, bør det pålægges disse at bære deres egne omkostninger og at betale Kommissionens omkostninger.

49 Intervenienten i appelsagen, Den Franske Republik, bærer sine egne omkostninger.

50 Intervenienten i første instans, ECHA, bærer sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Sjette Afdeling):

1) **Appellen forkastes.**

2) **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) og de øvrige appellanter, hvis navne er anført i bilag I til nærværende dom, bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.**

3) **Den Franske Republik og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer hver deres egne omkostninger.**

Underskrifter

BILAG I

Liste over appellanterne

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) Memmingen, (Tyskland),

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, Ulm (Tyskland),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, Nürnberg (Tyskland),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, Langenfeld (Tyskland),

AL-Oberflächenveredlungsgesellschaft mbH, Wuppertal (Tyskland),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, Essen (Tyskland),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, Mosbach (Tyskland),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, Hemer (Tyskland),

August Sure KG, Lüdenscheid (Tyskland),

Baaske Oberflächenveredlung GmbH, Wuppertal,

Hartchrom-Beck GmbH, Güglingen (Tyskland),

Bredt GmbH, Meschede (Tyskland),

Breidert Galvanic GmbH, Darmstadt (Tyskland),

Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, Oberndorf am Neckar (Tyskland),

Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, Baden-Baden (Tyskland),

C. Hübner GmbH, Marktoberdorf (Tyskland),

C.W. Albert GmbH & Co. KG, Hemer-Bredenbruch (Tyskland),

Detlef Bingen GmbH, Langenfeld,

Dittes Oberflächentechnik GmbH, Keltern (Tyskland),

Duralloy Süd GmbH, Villingen-Schwenningen (Tyskland),

Durochrom-Bogatzki, Oberndorf am Neckar,

Metallveredlung Emil Weiß GmbH & Co. KG, Mitwitz (Tyskland),

Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, Witten (Tyskland),

Flügel CSS GmbH & Co. KG, Solingen (Tyskland),

Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., Triberg (Tyskland),

Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, Lahr (Tyskland),

Galvano Herbert Geske e.K., Solingen,

Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, Hamburg (Tyskland),

Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, Emmering (Tyskland),

gebr. böge Metallveredelungs GmbH, Hamburg,

Hans Giesbert GmbH & Co. KG, Mömbris (Tyskland),

Groz-Beckert KG, Albstadt (Tyskland),

GTW GmbH, Werl (Tyskland),

GWC Coating GmbH, Villingen-Schwenningen (Tyskland),

Hartchrom Beuthel GmbH, Schwelm (Tyskland),

Hartchrom Erb GmbH, Weiterstadt (Tyskland),

Hartchrom GmbH, Karlsruhe (Tyskland),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, Blumberg (Tyskland),

Hartchrom Schoch GmbH, Sternenfels (Tyskland),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, Sternenfels (Tyskland),

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, Herrsching (Tyskland),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, Mainaschaff (Tyskland),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, Arnsberg (Tyskland),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, Lampertheim (Tyskland),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, Goldbach (Tyskland),

Henry Gevekoth GmbH, Hamburg,

Heyer GmbH Oberflächentechnik, Lübeck (Tyskland),

HFJ Galvano Kiel GmbH, Kiel (Tyskland),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, Viersen (Tyskland),

Imhof Hartchrom GmbH, Karlstadt (Tyskland),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, Iserlohn (Tyskland),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, Iserlohn-Simmern (Tyskland),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, Bad Essen (Tyskland),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, Wuppertal,

Kreft & Röhrig GmbH, Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Tyskland),

Kriebel Metallveredelung GmbH, Kirschfurt (Tyskland),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, Seligenstadt (Tyskland),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, Kaufbeuren (Tyskland),

L B – Oberflächentechnik GmbH, Wuppertal,

Linder Metallveredelungsgesellschaft mbH, Albstadt (Tyskland),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, Düsseldorf (Tyskland),

Montanhydraulik GmbH, Holzwickede (Tyskland),

Morex SpA, Crespano del Grappa (Italien),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, Hösbach (Tyskland),

MSC/Copperflow Ltd, Bolton, Greater Manchester (Det Forenede Kongerige),

Neumeister Hydraulik GmbH, Neuenstadt am Kocher (Tyskland),

Nießer Metallveredelung GmbH, Röthenbach an der Pegnitz (Tyskland),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, Ganderkesee (Tyskland),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, Limburg (Tyskland),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, Sundern (Tyskland),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, Hagen (Tyskland),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, Schwerin (Tyskland),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, Bitterfeld-Wolfen (Tyskland),

Rahrbach GmbH, Heiligenhaus (Tyskland),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, Mülheim an der Ruhr (Tyskland),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, Bielefeld (Tyskland),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, Herzogenaurach (Tyskland),

Scherer GmbH, Haslach im Kinzigtal (Tyskland),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, Büttelborn (Tyskland),

Schnarr Metallveredlung GmbH, Waiblingen (Tyskland),

Schornberg Galvanik GmbH, Lippstadt (Tyskland),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, Velbert (Tyskland),

Schulte Hartchrom GmbH, Arnsberg,

Schwing GmbH, Sankt Stefan im Lavanttal (Østrig)

Silit-Werke GmbH & Co. KG, Riedlingen (Tyskland),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, Heiligenhaus,

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, Hildesheim (Tyskland),

Süss Oberflächentechnik GmbH, Wetzlar (Tyskland),

Thoma Metallveredelung GmbH, Heimertingen (Tyskland),

Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, Viersen (Tyskland),

Walzen-Service-Center GmbH, Oberhausen (Tyskland),

Wavec GmbH, Eisenhüttenstadt (Tyskland),

Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, Hanover (Tyskland),

Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, Solingen,

Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, Velbert,

Wiotec, Inhaber Udo Wilmes eK, Ense (Tyskland),

Wissing Hartchrom GmbH, Lohmar (Tyskland),

alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, Wertheim (Tyskland),

BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, Solingen,

Siegfried Boner e.K., Villingen-Schwenningen,

Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, Bruchmühlbach-Miesau (Tyskland),

C + C Krug GmbH, Velbert,

Collini GmbH, Aperg (Tyskland),

Collini Gesellschaft mbH, Hohenems (Østrig),

Collini GmbH, Marchtrenk (Østrig),

ColliniWien GmbH, Wien (Østrig),

Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, Burscheid (Tyskland),

Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, Katzenelnbogen (Tyskland),

Friederici Oberflächenveredlung GmbH, Iserlohn,

Galvano Wittenstein GmbH, Solingen,

Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, Remscheid (Tyskland),

Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, Lüdenscheid,

Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, Gosheim (Tyskland),

Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, Solingen,

Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, Treuen (Tyskland),

Hasler AG, Aluminiumveredlung, Turgi (Schweiz),

Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, Linz (Østrig),

Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, Schorndorf (Tyskland),

Kammin Metallveredelung KG, Friesenheim (Tyskland),

Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, Ispringen (Tyskland),

Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, Maria Enzersdorf (Østrig),

Albert Kißling Galvanische Werke GmbH, Neusäß (Tyskland),

KME Tyskland GmbH & Co. KG, Osnabrück (Tyskland),

Lahner KG, Brunn am Gebirge (Østrig),

Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, Lindenberg (Tyskland),

MTU Aero Engines AG, München (Tyskland),

MTU Maintenance Hannover GmbH, Langenhagen (Tyskland),

Münze Österreich AG, Wien,

Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, Dresden (Tyskland),

Orbis Will GmbH + Co. KG, Ahaus (Tyskland),

Riag Oberflächentechnik AG, Wängi (Schweiz),

Franz Rieger Metallveredlung, Steinheim am Albuch (Tyskland),

Saxonia Galvanik GmbH, Halsbrücke (Tyskland),

Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, Heilbronn (Tyskland),

G. Schwepper Beschlag GmbH + Co, Heiligenhaus,

R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, Barsbüttel (Tyskland),

Stahl Judenburg GmbH, Judenburg (Østrig),

VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, Krieglach (Østrig),

STI Surface Technologies International Holding AG, Steinach (Schweiz),

Witech GmbH, Remscheid,

Kurt Zecher GmbH, Paderborn (Tyskland),

De Martin AG, Metallveredelung, Wängi (Schweiz),

Hattler & Sohn GmbH, Villingen-Schwenningen,

Alfacrom 2000 Srl, Fiume Veneto (Italien),

F.LLI Angelini Sud Srl, Arzano (Italien),

Bertola Srl, Marene (Italien),

Bugli Srl, Scandicci (Italien),

Burello Srl, Pavia di Udine (Italien),

Galvanica CMB Di Bittante Franco EC Snc, Scorzé (Italien),

Casprini Gruppo Industriale SpA, Cavrilia (Italien),

CFG Rettifiche Srl, Argenta (Italien),

CIL – Cromatura e Rettifica Srl, Esine (Italien),

Cromatura Dura Srl, Lozza (Italien),

Cromital Srl, Parma (Italien),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. Snc, Scandicci (Italien),

Cromogalante Srl, Padova (Italien),

Cromotrevignia Srl, Ponzano Veneto (Italien),

Elezinco Srl, Castelfidardo (Italien),

Galvanica Nobili Srl, Marano sul Panaro (Italien),

Galvanotecnica Vignati Srl, Canegrate (Italien),

Galvitek Srl, Verona (Italien),

Gilardoni Vittorio Srl, Mandello del Lario (Italien),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, Villorba (Italien),

La Galvanica Trentina Srl, Rovereto (Italien),

Nicros Srl, Conegliano (Italien),

OCM Di Liboà Mauro & C. Snc, Mondovì (Italien),

Rubinetterie Zazzeri SpA, Incisa Valdarno (Italien),

Silga SpA, Castelfidarno (Italien),

Surcromo Di Suttora Marco, Pieve Emanuele (Italien),

Tobaldini SpA, Altavilla Vicentina (Italien),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, Vedelago (Italien),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, Iserlohn (Tyskland),

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, Waidhofen an der Thaya (Østrig),

Saueressig GmbH & Co. KG, Vreden (Tyskland),

Saueressig Polska sp. z o.o., Tarnowo Podgórne (Polen),

Wetzel GmbH, Grenzach-Wyhlen (Tyskland),

Wetzel sp. z o.o., Duchnów (Polen),

Apex Cylinders Ltd, Bristol (Det Forenede Kongerige),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, Burscheid,

Federal-Mogul Friedberg GmbH, Friedberg (Tyskland),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, Burscheid,

Federal-Mogul Operations Frankrig SAS, Saint-Jean-de-la-Ruelle (Frankrig),

Dietmar Schrick GmbH, Solingen,

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, Breda di Tiave (Italien),

Hartchromwerk Brunner AG, Sankt Gallen (Schweiz),

Schulz Hartchrom GmbH, Hamburg,

BILAG II

Liste over intervenienterne i første instans

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA),

Assogalvanica, Padova (Italien),

Ecometal, Treviso (Italien),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), Leuven (Belgien),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), Wien,

Surface Engineering Association (SEA), Birmingham (Det Forenede Kongerige),

Zentralverband Oberflächentechnik eV (ZVO), Hilden (Tyskland),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, Codognè (Italien),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, Schwaigern (Tyskland),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, Ulm,

Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), Schio (Italien),

Aros Hydraulik GmbH, Memmingen,

Berndorf Band GmbH, Berndorf (Østrig),

Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, Krefeld (Tyskland),

Friedrich Fausel Metalldrückerei, Herrlingen (Tyskland),

Goldhofer AG, Memmingen,

Heidelberger Druckmaschinen AG, Heidelberg (Tyskland),

Huhtamaki Flexible Packaging Tyskland GmbH & Co. KG, Ronsberg (Tyskland),

ITW Automotive Products GmbH, Hodenhagen (Tyskland),

Josef Van Baal GmbH, Krefeld,

Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, Großschirma (Tyskland),

Kniggendorf & Kögler GmbH, Laatzen (Tyskland),

Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, Kirchdorf (Tyskland),

Max Hilscher GmbH, Dornstadt (Tyskland),

Mora Metrology GmbH, Aschaffenburg (Tyskland),

Norsystec – Nohra-System-Technik GmbH, Nohra (Tyskland),

Otto Littmann Maschinenfabrik - Präzisionsmechanik GmbH, Hamburg,

Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, Pforzheim (Tyskland),

Roland Merz, bosiddende i Ober-Ramstadt (Tyskland),

Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, Wien,

SML Maschinengesellschaft mbH, Lenzing (Østrig),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg (Tyskland),

Windmöller & Hölscher KG, Lengerich (Tyskland).